

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szödényi Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek az ügyvezető által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Tatabányai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.763/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.194/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.194/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében egyebek mellett a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Tatabányai Munkaügyi Bíróság 3.M.763/2006/23. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. szeptember 1-jétől állt az alperes alkalmazásában portás (őr) munkakörben. Az alperesi művelődési házban 2006. évben felújítási munkák folytak, amely során az egyik vállalkozó nevében eljáró G. B. 2006. augusztus 28-án a D.-i R. B. O.-n feljelentést tett jelentős mennyiségű rézkábel eltulajdonítása miatt. Az esettel összefüggésben a felperessel szemben büntetőeljárás indult, azt azonban az ügyészség megszüntette.

A felperes munkaviszonyát az alperes 2006. augusztus 28-án kelt, és 2006. szeptember 4-én kézhez vett rendes felmondással szüntette meg arra hivatkozással, hogy a művelődési házban folyó felújítási munkák miatt két fő portás elegendő a szükséges felügyelet biztosítására. A felperes időarányosan járó szabadságát a munkáltató kiadta, egyebekben a munkavégzés alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek kellett igazolnia, hogy valójában a megindult büntetőeljárásra, és nem az átszervezésre tekintettel szüntette meg az alperes a

munkaviszonyát. A munkáltató a perben bizonyította, hogy a portási munkakör átszervezésre került, a korábbi három fő helyett két munkavállaló látja el ezen tevékenységet. Ezzel pedig igazolást nyert a munkáltató működésével összefüggő ok, amelyre az alperes a felmondást alapította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2.Mf.21.194/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta megállapítva, hogy a fellebbezési eljárásban felmerült költségét mindegyik fél maga viseli.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnél a portaszolgálat átszervezésére vonatkozó intézkedés elkészítése 2006. augusztus 21-ei megállapodással kezdődött, és ennek hatályba léptetése az alperesnél a 2006. szeptember 4-étől bevezetett új munkarenddel valósult meg. Az osztott őrzési felelősség a kivitelező és az alperes között már 2006. augusztus 21-étől hatályos volt. Az alperesi ügyvezető úgy nyilatkozott, hogy a 2006. augusztus 28-án felfedezett kábeleltulajdonítás az alperest nem érintette, a kivitelező káraként jelentkezett a bűncselekmény, a felelősség így az alperest nem terhelte. Az alperesi ügyvezetőt 2006. októberében hallgatta meg a rendőrség, és ott szerzett csak tudomást arról, hogy a bűncselekmény elkövetésével a felperest gyanúsították meg. Az alperes bizonyította a 2006. augusztus 21-én kelt megállapodással, valamint K. P. tanúnyilatkozatával azt, hogy 2006. augusztus elején a portásszolgálat átszervezése már szóba került, és a felmondás valós oka ez a ténylegesen megvalósult feladatátszervezés volt. A felperes nem tudta igazolni, hogy a felmondásában az alperes által megjelölt felmondási okon kívül egyéb más felmondási ok szolgált volna alapul a munkaviszony megszüntetéséhez. Így az alperesi felmondás megfelelt az Mt. 89. § /2/ bekezdésében írt követelményeknek, illetve az MK 95. számú állásfoglalásban rögzített feltételeknek is.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, és annak megváltoztatása mellett közbenső ítélet hozatalát kérte az anyagi jogkövetkezmények vonatkozásában az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása mellett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése, a Pp. 206. §-ának /1/ és /2/ bekezdése, az Mt. 3. §-ának /2/ bekezdése, 4. §-ának /1/ bekezdése, 89. §-ának /2/ és /3/ bekezdésének megsértését. Hivatkozása szerint az átszervezést 2006. szeptember 4-étől vezették be, a felmondás kelte pedig 2006. augusztus 28-a volt, vagyis a felmondás közlésekor még nem történt meg az átszervezés. Az erre irányuló, a fővállalkozóval kötött megállapodásról az alperes nem tudta bizonyítani, hogy mikor keletkezett, mivel az iraton augusztus 21-ei dátum van, az alperesi ügyvezető a 2007. március 20-ai tárgyaláson azonban úgy nyilatkozott, hogy „a hiány jelentkezése után” történt a

megállapodás, illetve augusztus 27-ére tette annak megkötését (12. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal). A megállapodásban a portások munkakörének átszervezéséről nincs rendelkezés, így arra a munkáltató jogszerűen nem hivatkozhat. A portaszolgálat munkarendje ugyanaz volt, mint az átszervezés előtt, 14 órától reggel 6 óráig kellett ellátni a szolgálatot, csak még egy órával többet kellett dolgozni a két embernek, mert korábban 15 órától volt szolgálat. Az átszervezésről annak a K. P.-nek sem volt tudomása, aki az ügyvezető helyettese, a portások közvetlen felettese volt. Az azonos munkakört betöltő személyek tájékoztatása akkor történt, amikor a felperes szabadságát töltötte, ez pedig kizárja azt, miszerint őt egy tervezett átszervezés miatt jogszerűen küldték el, illetve hogy a kiválasztás a lopásról való tudomásszerzés előtt történt. Az alperes az átszervezés bevezetését végül szeptember 4-én jelölte meg. A felperes hivatkozása szerint a munkáltató megsértette az Mt. 3. §-ában foglaltakat, mivel az átszervezésről a felmondás előtt őt nem tájékoztatta, és így e kötelezettségét megszegve szüntette meg a munkaviszonyt. További érvelése szerint az alperes intézkedése egyébként nem tekinthető sem jogszerűnek, sem gazdaságosnak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának /1/ bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § /1/ bekezdés, 221. § /1/ bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A felperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul vitatta, hogy az alperes nem tudta bizonyítani annak tényét, miszerint a felperes munkaviszonyának megszüntetését nem a létszámleépítés, hanem a vele szemben indult büntetőeljárás indokolta.

A bizonyítási eljárás során meghallgatott K. P. műszaki vezető tanúvallomása szerint „a 2006. tavaszán kezdődő kivitelezés során módosultak az őrzési igények, illetve a portaszolgálatot ellátók fizikai fittségével kapcsolatos elvárások” (15. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés). Ezt követően az alperes és a K.

Zrt. között megállapodás jött létre, amely az ügyeleti őrzés szabályait rögzítette. Ezen megállapodás dátumaként ugyan 2006. augusztus 21. szerepel, az alperesi ügyvezető igazgató nyilatkozata szerint azonban „a megállapodás a kivitelezővel talán augusztus 27-én történt”. Ebből következően pedig már a felmondás kiadását megelőzően létrejött az a megállapodás, amely az őrzési feltételek módosulását eredményezte, ezáltal pedig az alperesi cégen belüli munkaerő leépítést tette lehetővé. A munkáltatói intézkedés értékelése során nincs jelentősége annak, hogy a munkarendváltozást szabályozó irat – amely az alperes és külső cég vonatkozásában jött létre – nem utal a munkáltatón belüli átszervezés szükségességére.

Az eljárás során az alperes bizonyította, hogy a megváltozott feltételek mellett a létszámcsökkentést eredményezte az a körülmény is, hogy az egyik portás részére 2006. augusztus elején szolgálati férőhelyet biztosítottak, aki ezáltal állandó jelleggel a munkahelyen tartózkodott (2.Mf.21.194/2007/3. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdés). Az ügyvezető ezen állítását a felperes maga sem cáfolta.

Alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, hogy a felmondás közlésekor nem történt még meg az átszervezés, mivel 2006. szeptember 4-én lépett hatályba az új munkarend. A következőes ítélkezési gyakorlat szerint ha a felmondás közlése az átszervezési folyamat megindítását követően történt, nincs jelentősége annak, hogy ezen eljárás mikor fejeződött be. Ebből következően megállapítást nyert, hogy a felperes részére átadott felmondó irat közlésekor az átszervezésről, illetve a létszámleépítésről döntés született, így a munkáltató intézkedését nem teszi jogellenessé az a körülmény, hogy az átszervezés tényleges megkezdésének időpontja csak 2006. szeptember 4. volt.

Alaptalan a felülvizsgálati kérelemnek azon hivatkozása is, amely szerint az átszervezés nem volt gazdaságos. A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis a munkaügyi jogvitában nem lehet vizsgálni, hogy a megtörtént átszervezés, munkakör-megszüntetés célszerű, illetve indokolt volt-e, illetve hogy a munkáltató miért az érintett munkavállaló munkaviszonyát mondta fel. Az átszervezés a munkáltató feladata, ezért a bíróság nem vizsgálhatja, hogy az átszervezés vagy korszerűsítés mennyiben indokolt, és annak választott módja célszerű-e (MD II/113.).

A kifejtettek alapján az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperes részére kiadott felmondás indoka valós és okszerű volt, továbbá hogy nem nyert bizonyítást, miszerint a felperessel szemben indult büntetőeljárás volt a munkaviszonya megszüntetésének tényleges oka.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a határozathozatalt mellőzte (Pp. 79. § /1/ bekezdés).

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. március 25.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Sztojkoné dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő